

Księga Liczb

Rozdział 27

1. Następnie przyszły córki Selofchada, syna Chefera, syna Gileada, syna Makira, syna Manassesa, syna Józefa. Nosiły one imiona: Machla, Noa, Chogla, Milka i Tirsa. 2. Wystąpiły przed Mojżeszem, kapłanem Eleazarem, przed książętami i całą społecznością u wejścia do Namiotu Spotkania i rzekły: 3. Ojciec nasz umarł na pustyni, ale nie należał do zgrai tych, którzy się połączyli przeciw Panu, do zgrai Koracha. Umarł za swoje własne grzechy, a nie miał synów. 4. Czemuż więc imię naszego ojca, który nie miał syna, ma zniknąć z jego rodu? Daj nam przeto posiadłość pośród braci naszego ojca. 5. Mojżesz przedstawił ich sprawę Panu, 6. a Pan rzekł do Mojżesza: 7. Córki Selofchada mają słuszość. Daj im bez wahania posiadłość dziedziczną pomiędzy braćmi ich ojca i przekaz im jego dziedzictwo. 8. Izraelitom zaś wydaj następujące polecenie: Gdy umrze mąż, nie zostawiając syna, wtedy jego dziedzictwo przeniesiecie na jego córkę. 9. Jeśli by nie miał nawet córki, wtedy oddacie dziedzictwo jego braciom. 10. Gdyby i braci nie miał, wtedy oddacie dziedzictwo braciom jego ojca. 11. Jeżeli jego ojciec nie ma braci, wtedy jego dziedzictwo oddacie najbliższemu krewnemu w jego rodzie, i on je weźmie w posiadanie. Takie będzie prawo wśród Izraelitów, jak to Pan nakazał Mojżeszowi. 12. Potem Pan rzekł do Mojżesza: Wejdź na tę górę z łańcucha Abarim i popatrz na kraj, który daję Izraelitom. 13. Gdy go zobaczysz, zostaniesz przyłączony do swoich przodków, podobnie jak twój brat, Aaron, 14. za to, że się sprzeciwiliście mojemu rozkazowi na pustyni Sin, gdy społeczność się zbuntowała, a trzeba było objawić przed nią moją świętość przez [danie im] wody. To są wody Meriba obok Kadesz na pustyni Sin. 15. Rzekł więc Mojżesz do Pana: 16. O Panie, Boże duchów wszelkiego ciała, wyznacz do kierowania społecznością męża, 17. który by na jej czele wychodził i wracał, wyprowadzał ich i przyprowadzał, by społeczność Pana nie była jak stado bez pasterza. 18. Pan odpowiedział Mojżeszowi: Weź Jozuego, syna Nuna, męża, w którym prawdziwie mieszka Duch, i włoż na niego swoje ręce. 19. Następnie przywiedź go przed kapłana Eleazara i przed całą społeczność i ustanów go w ich obecności wodzem. 20. Przenieś na niego część twojej godności, by cała społeczność Izraelitów była mu posłuszna. 21. Winien się jednak stawić przed kapłanem Eleazarem, a ten będzie za niego pytał Pana przez losy urim. Tylko na jego rozkaz winni wyruszać i na jego rozkaz wracać, zarówno on, jak i wszyscy Izraelici i cała społeczność. 22. Mojżesz wykonał wszystko, co mu nakazał Pan. Wezwał Jozuego i stawiał go przed kapłanem Eleazarem i przed całym zgromadzeniem. 23. Następnie włożył na niego ręce i ustanowił go wodzem stosownie do woli Pana oznajmionej przez Mojżesza.